

"EDINOST"
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtkih** in **sobotah**. Zjutranje izdanie izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanie stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri meseca . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—
 Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Pošamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta pa 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinost je moč".

Tisočletnica.

Dne 8. junija razglasil ogerska vlada zakon v ovekovečenje onega zgodovinskega trenotka, ko je pred tisoč leti Arpad, ta veliki knez Madjarov, ustanovil ogersko državo. Mimogrede budi omenjeno, da je dinastija Arpadov vladala od leta 1000 do 1301.

Letos slavi torej država Ogerska tisočletnico svojega obstanka. Ne, ni res! Te zgodovinske slavnosti priredi sicer res država ogerska, in morda potrosi za te slavnosti veliko več, nego bi smela z ozirom na svoj finančni položaj, ali na teh slavnostih se ne snidejo vsi deli, sestavljajoči to državo, ampak le jeden del, oni del, ki je po svoji zares fenomenalni odločnosti in brezobzirnosti zrečno dospel do tega, da danes identificuje samega sebe z vso državo, da pravi z Ludovikom XIV.: država sem jaz! L'état c'est moi.

All je pa opravičeno to, da Madjari identificirajo sebe in svoje pleme se sedanjo državo ogersko, ali je opravičeno, da predstojecim milenijskim slavnostim pritiskajo znak izključnega madjarskega? Ne in stokrat ne! In zato ne, ker madjarsko pleme sestavlja manjšino prebivalstva krone sivega Štefana in ker to madjarsko pleme — tudi ko bi bilo v večini — ni sposobno za tako izključno nadvladje, z ozirom na nizko stopnjo svoje kulture. Ako odvzamemo Madjarom ves od drugih narodov izposojeni si blešč, ako porušimo sijaj, s kajm so se obdali na umeten način, ako trezno primerjamo vse madjarsko bahačenje z resničnimi poluazijatskimi odnosa v deželi v kulturnem pogledu: potem smemo reči, da znači veliko zgodovinsko falzifikacijo, da znači predzno pretvarjanje dejstev ves tisti izključno madjarski značaj milenijskih slavnosti.

Proti taki falzifikaciji resnice moramo avstro-agerski Slovani protestovati najodločneje in vse kaže, da res pride do takega protesta, ki se bode zrealili v dejstvu, da se nijedno slovensko pleme ne udeleži milenijskih slavnosti. In ako temu dejstvu postavimo na stran ono drugo znamenito dejstvo, da je večina prebivalstva krone sv. Štefana ne-

madjarske krvi, potem mora biti rezultat računa le ta, da ves trušč in vrišč in ves izposojeni sijaj, kajm bodo mamil v Budimpešto došle tuje, ne priedi ukupno prebivalstvo ogersko, ampak le madjarsko pleme. Le ogerski šovinizem bode praznoval letos v Budimpešti svoje najodurneje orgije.

Zal, da se zgodi to na stroške tudi slovanskih plemen države, kajti skušnje nas uče, da ogerske vlade ne štedijo denarja, ko gre za to, da se pred Evropo poveličuje sedanj požidovljeni in po raznoredenju slovanskih plemen stremiči sistem na Ogerskem. Slovani sami morajo plačevati konopljo, iz koje se vije vrv, ki jih veže na rokah in nogah!

In da bodo milenijske slavnosti res izključno madjarskega značaja, priča nam nadaljuje dejstvo, da so se poleg Slovanov tudi Romuni postavili na odločno odklanjajoče stališče, kakor je je drastično označil neki romunski list: Kako bi mogli prepevati, ko moramo preklinjati?

Ali kako je moglo priti madjarsko pleme do tolike moči, da se more danes identifikovati z državo, da sme absolutno gospodariti v pokrajini in da — da-si v manjini — more tiščati ob tla večino prebivalstva?

Rekli smo že, da je madjarsko pleme nasilno in brezobzirno. Poleg tega pa so njega voditelji umeli izkoristiti za svoje namene vsakodobni položaj v Evropi: družili so se — ako je tako zahvala njih korist — z nasprotniki države in dinastije ravno v trenotkih najhuje nevarnosti, da so potem tem lože pritiskali na utrjenjo in oslabelo državo. Treba le poznati n. pr. zgodovino leta 1868, da se prepričamo o tem, da se Madjari niso plasili nobenega sredstva v dosegu svojega namena. Takrat so sovražniki navalili na našo državo od dveh strani, a voditelji madjarskega gibanja so konspirali z istimi sovražniki, in le gola resnica je, da je bilo takrat madjarsko rovanje postavka v račnih lisjaka Bismarcka. Temu v dokaz ne treba drugačega, nego da nevedemo samo dve imeni: revolucionarca Košuta in generala Klapke.

moji prijatelji. Vsi so hoteli vedeti, kaj je vzrok oni klofuti. Raztolmačil sem Nemcem vso stvar in zopet tresknil drznika. — Vi ste barbari, a ne mi! sem vskliknil. Jeden one petorice, ne časniki, vrgel mi je rokovico v lice. Prijel sem jo. Menjava sva vizitnici. Naslednjega dne dogovorili smo se o vsem. Ni bilo teško najti sekundantov. V ponedeljek, naslednjega dne, trebalo je, da se bijem v dvoboju. Jaz sem vedno mrzil dvobojo, no, odločil sem, da se bodem bil, ne da bi se s tem ponašal v kojem salonu, ampak, da osvetim toliko svetih in tužnih spominov.

V ponedeljek zjutraj za rano, točno ob 5. uri, zbrali smo se vsi na določenem mestu, daleč od Pratera. Moj protivnik je bil mlad človek, nadutih lic in malih očij. Po licih je imel brazgotin. Bil je dijak, burš, kakor velje ljudje. Ves čas me je gledal prezirno. Sekundantje so naju prosili, naj poravnava to razmerico na koji drugi način. Jaz sem bil pripravljen v to, toda protivnik ni hotel odnehati. — Ne, jaz vas moram ubiti! rekел je prezirljivim glasom, gledé me v oči. Sekundantje so izmerili korake. Trideset. Jaz in protivnik stopila sva vsak na svoje mesto. Stegnil sem roko in

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrat. Poslana, osmrtnica in javno zahvalo, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovan, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravitelj ulica Molino piccolo h. 3. II. nadat. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so proste poštne.

Nikdo menda ne bode hotel trditi, da je t e madjarska kultura ona sila, ki vzbuja simpatije do Madjarov v Nemcih in Italijanh. Te simpatije prihajajo iz onega vira, kajega smo označili gori. Zgodovina, ta nepristranska in vestna beležiteljica dogodkov, nam pravi jasno in razločno, da so se na nesreči Avstrije leta 1866. okoristili Nemci, Italijani in — Madjari!

Leto 1866. je porodilo pogodbo z l. 1867.; leto 1867. nam je prineslo ono obliko, v kakoršni jedini je moglo priti do tega, da se milenij ogerske države proslavlja kakor izključno madjarska slavnost, da madjarska manjšina ne da niti dihati nemadjarski večini in da se slovanska plemena ogorčeno umikajo od teh slavnosti. Da, to je javna tajna, to je zgodovinsko dejstvo, da je nemški upliv pri pomagal do razcepljenja države: državnim temeljnim zakonom od dne 21. decembra 1867. prišlo je do duvalizma. Nemčija je podpirala ultramadjarska stremljenja, ker se je uverila, kako izborni jej je služilo madjarsko gibanje v letu 1866, ker se je uverila, da si mora le želeli okrepljenja Madjarov na škodo Slovanov. Ne trdimo, da bi gojili Nemci resničnih in srčnih simpatij do Madjarov, kajti to ni mogoče že z ozirom na razliko v kulturni stopnji obeh narodnosti, ali računajoči razum, služeči poznavi nemški ekspanzivnosti, jim pravi, da največje nasprotej tej nemški ekspanzivnosti so Slovani in da za tlačenje teh Slovanov so najizborneje sredstvo — Madjari! Tu je ključ za razrešenje uganke: zakaj Nemci simpatizujejo z Madjari! In le predobro so se obnesi nemški računi!

Zakaj pa Italijani simpatizujejo z Madjari, o tem ne treba govoriti mnogo, saj je bil pokojni Košut posredovalc v odnosajih med tem a dve ma narodoma!

Duvalizem je torej nemško-madjarska ustanova in v okviru tega duvalizma slave Madjari svojo tisočletnico, svoj milenij. Slovani pa stoje v strani, užaljeni in ogorčeni; oni Slovani, ki so steber tej državi avstro-agerski. — Madjarski šovinizem plava v morju radosti, senči se na višini svoje moči in oblasti. Slovani stoje v strani, ker vidijo le predobro, kakor madjarstvo uporablja proti

na dano znamenje izprožil sem samokres. Buršu je padel samokres iz roke, opotekel se je in zrušil v travo.

Aristid se mu je približal, in pogledši ga, je vskliknil:

— Ravno v čelo. Maščeval si se! Kam sedaj? Kaj sedaj? Dvobojo!.. Da dvobojo, ali ubil si človeka! posmilil sem in se zgrozil nad svojim zločinstvom.

Aristid je prihitel k meni. Ovivši mu roki okolo vrata, naslonil sem svojo nesrečno glavo na njegove rame ter šepnil: — Z Bogom mila domovina, z Bogom, mili grobovi! Z Bogom, sladki spomini!

— Dragimire, pojdiva od tod! povlekel me je prijatelj za seboj

— Pojdiva! Tu je truplo človeka, kajega je usmrtila moja roka. Šesta ura je že, ob osmih obaja mnogo vlakov.

— Kam hočeš? — Kam? — Da. — V Pariz....

(Konec prihodnjič.)

PODLISTEK.

24

Slučaj.

Novela; hravski spisal Jenio Sisolski.

Prevod M. C-č.

(Dan)

Nisem več poslušal. Ne razumem, kako sem se mogel premagovati, da mu na prvi mah nisem razbil črepinje s stolom. Presenetila me je toliko brezprimerna nesramnost. Po vsem temesu sem se tresel od jeze. Moji prijatelji so se bali, da mi je slab. Razjasnil sem jim stvar malimi besedami in potisujenim glasom. Aristid je pobledel. Zatrli smo svojo jezo, plačali račun, pa čakali v tihem razgovoru. Bila je že jednjasta ura, ko je plačala tudi ona petorica svoj račun. Izšli so, a mi počasi za njimi. To se je dogodilo v Praterstrasse. Odaljivši se od svojih prijateljev, približal sem se časnikarju pod jedno svetiljko.

— Malopridnež, me-li poznaš? vprašal sem ga, prisolvši mu silno pljusko.

Osupil je in me ni mogel spoznati. Tovariš mu so se zaleteli na-me, toda umaknili so se za dva tri korake, ko so mi priskočili v pomoč

njim ves državni aparat in kako pogubno za Slovane upliva isti madjarski šovinizem na vnanje politiko države. Liki temna senca legli so med ogerske Slovane in madjarski milenij: zgodovinski spomini in vsakdanje skušnje, ki jim pravijo, da Madjari tudi še danes uporabljajo vnanje vplive na škodo Slovanov!

Madjari triumfajo, Slovani stojijo užaljeni na strani. In vendar vendar se nam dozdeva, da so Madjari kraj vse svoje nasilnosti in prebrisanočnosti vendar tako zasplopljeni. Bodočnost nas pouči, da li so Madjari modro postopali, ko so molohu podmadjarjevanja žrtvovali simpatije svojih lastnih sodržavljanov slovanske narodnosti. Oni menijo, da blešč milenijskih slavnosti dokaže moč in čvrstost ogerske države, v resnici pa ne dokaže ničesar drugačega, nego to, da madjarski šovinizem praznuje sedaj svoje vrgije, ne vsled kulturne sile madjarskega plemena, ampak vsled takih vnanjih vplivov, kise slednjic obrnejo tudi proti Madjaram, kakor hitro bi bil odpravljen oni predmet, ki je tem vplivom sedaj najbolj na poti, a ta predmet so avstro-ogerski Slovani! Madjari ne vidijo tega v svoji strasti. Vendar bi imeli oni dovolj vzroka, slušati nauk učenjaka Lamanjskega, ki jim pravi: da državi ogerski ne koristijo siloma pomadjarjeni Slovani, ampak ista treba le zvestih državljanov. Madjari so iskali nenanaravnih zvez na zunaj, mesto da bi si utrjali simpatije na znotraj. Ta zasplopljenost jim ne donese dobrega sadu. V svojem fanatizmu ne vedo ceniti dejstva, da avstro-ogerski Slovani odrekajo svoje sodelovanje o tisočletnici države ogerske, ali prej ali slej pride trenotek, ko bodo britko obžalovali, da so zapravili simpatije onih, na koje so navezani. Vzlic vsemu blešču in trušču je vendar le žalosten milenij, ki ga uprizorí letos Madjari in njih vlada, mesto da bi ga proslavila ogerska država v vsej nje mnogo-vrstnosti v narodnem pogledu.

Političke vesti.

V TRSTU, dne 25. aprila 1895.

Združenje državnih poslancev. Iz Gorice nam pišejo: „Pod gorenjem naslovom je objavila učerajšnja „Edinost“ brco našima poslancema, poslano ji z Goriškega. To se je zgodilo s tendencijoznim namenom! Zakaj sta se naša poslanci „vzdržala“ glasovanja o penzijskem zakonu ministarskim vdom? Zato, ker so ju nujna opravila zadržala za isto sejo še v Gorici; naročeno pa je bilo, naj ju tovariš brzjavno pokličejo na Dunaj, ako bi bilo potreba. Te potrebe ni bilo, ker je nad 100 drugih poslancev izostalo, največ takih, ki so z vlasto, a se niso upali proti glasovati. Kakó so nekateri hitri, kadar treba poslancem prišiti kako zaušnico!“

(Opomba uredništva. Dejstvo glasovanja o penzijskem zakonu je posnel naš dopisnik — kakor je naglasil izrecno — iz „Slov. Naroda“, opazka o razcepjnosti pa je veljala vsem slovenskim poslancem in ne goriškima posebej. Mirnim srcem in popolno opravičenostjo odvračamo torej domnevanje, kakor da smo hoteli dati brco ravno goriškim poslancema, za koja smo ob vsaki priliki zastavljali svojo toplo besedo in jo bodemo tudi v prihodnje, dokler ostaneta taka — kakor naša sta, dokler bude bilo dejstvo, da sta nam uprav ona najbliža (morda med vsemi slovenskimi poslanci) se svojimi političkimi in gospodarskimi nazori. Mi smo podali sijajnih dokazov v nedaljnji minosti, kake so „brce“, ki jih privoščamo temu poslancemu in zato nam res ne treba, da bi se opravičevali na dolgo in široko. — Res, hudo so napete strune občutljivosti in razdraženosti proti nam, tako, da nam že štejejo v zlo vsako besedico najrahleje kritike. Od kodi to soglasje v razdraženosti proti nam? Bodisi kakor-koli! Ali to bodi povedano, da nas nikaka „koalicija“ ne odvrne od tega, da ne bi vsikdar pisali tako, kakor nam vleva naše prepričanje in da ne bi grajali, kjer se nam dozdeva da je graja potrebna. Če pa storimo komu krivico nehotè, pripravljeni smo sleherni trenotek lojalno popraviti, kar smo zagrešili. To svojo lojalnost smo dokazali tudi danes s priobčenjem gornje, ne baš posebno prijazne novice.)

Državni zbor. Učeraj je pričela podrobna razprava o volilni preosnovi. Zbornica je vsprijela 95 glasovi proti 30 § 1. po vladnem načrtu, od-

klonivši vse nasvetovane spremembe. Kakor je razvidno iz tega glasovanja, je vladnemu načrtu zagotovljena dvetretjinska večina. § 1. določa 72 novih poslancev. Vzlic temu, da je toli ogromna večina za vladni načrt, je bil vendar prvi dan podrobne razprave toli buren, kakoršnih je le malo doživel naša zbornica.

Poslanec Klun je obširno utemeljeval svoj predlog, da naj se dasta deželi Kranjski dva mandata. — Poslanec Engel je izjavil v imenu Mladočehov, da glasovanje o volilni preosnovi ni v nikaki zvezi z zaupanjem ali nezaupanjem vlasti. Mladočehom so pri tem merodajni le stvari razrazlogi, sestoječi v tem, da ni smeti odrekati volilnega prava 3,600.000 osebam, ki dozaj niso uživate tega prava. — Ministerski predsednik grof Badeni se je odločno izrekel proti vsem spremembam. — Znani celjski poslanec je reklo, da ta preosnova ne bode nič koristila Nemcem. K temu bi pripomnili mi, da volilni preosnovi nikakor ni svrha, da bi „koristila Nemcem“, ampak ta, da se razširijo volilna prava za vse narodnosti v jednak meri. — Po govoru Forregerjevem je nastalo gori omenjeni škandal. Predsednik Chlumetzky je namreč očital češkemu poslu Sokolu, da čita svoj govor, kar ni dovoljeno. Trditvi Chlumetzkega je odločno oporekal češki poslanec Purghardt, ki je vskliknil slednjič: *To je impertinentno!* Purghardt je večkrat ponovil te besede, ko ga je predsednik pozval na red. V zbornici je nastalo strašno razburjenje in so leteli vsklikli vseprek. Ko je predsednik pozval poslu Sokola, naj nadaljuje svoj govor, ne da bi čital istega, ponovil je poslu. Purghardt: „*Impertinentno je to, ako se trdi kaj, kar ni res.*“ Predsednik je odvrnil, da ne najde besed, s kojimi bi primerno obsodil ta izraz, ki ne žali njega, predsednika, ampak zbornico. Na to se je oglasil poslanec Sokol: „*Oprostite gospod predsednik, ali jaz nisem čital,*“ a predsednik je ostal pri svoji trditvi. Mladočehski poslanci so ostavili dvorano. Po seji so se zbrali v zaupno posvetovanje. Češki klub je baje obsojal postopanje Purghardtovo in mu je celo hotel dati ukor, kar pa se je — tako trdě današnja dunajska poročila — opustilo po posredovanju Chlumetzkega samega. — Iz razprave bi bilo še omeniti govora poslu Salvadora, ki je obžaloval, da ni bil izvoljen nijeden Italijan v odsek za volilno preosnovu. Na naslov Čehov in Poljakov je reklo, da parlament, izvoljen na podlagi splošnega volilnega prava, bi bil veliko koristnejši, kakor vse preosnove na podlagi državnega prava ali deželne avtonomije. Pred parlamentom, izvoljenim na podlagi splošnega volilnega prava, dobili bi narodi veliko lagljivo pravico in tudi vlast bi imela večo avtoriteto. Govornik je naglašal, da so mandati za novo kurijo krivno razdeljeni za Trident in da italijanski poslanci ne pridejo v deželni zbor tirolski, dokler bodo taki odnosaji.

Pred zaključkom lista smo prejeli z Dunaja: Učeraj je končala glavna razprava o volilni preosnovi v drugem čitanju, in prešlo se je na glasovanje za prehod v podrobno razpravo. Bila sta postavljena na glasovanje dva predloga; predlog manjšine odbora za volilno preosnovu in predlog večine. Predlog manjšine je postavil in zastopal dr. Slavik, a podpirali so ga v odboru dr. Brzorad, dr. Gregorec in Romancuk. Ta predlog je zahteval uvedenje vseobčega, jednakega, izravnega prava glasovanja. Pravo glasa bi imel vsak državljan (neoporečnega vedenja) možkega spola, ki je dovršil 24 leta in ki ni v aktivni vojaški službi. Po istem predlogu sestala bi zbornica iz 400 členov, ki bi se volili po okrožjih po 50–70 tisoč prebivalcev v posamičnih deželah. Vsled tega predloga bi Istra imela 5 poslancev, Gorica-Gradiška 4, Trst z okolico pa 3.

Za ta predlog glasovalo je 61 poslancev, in to vsi navzoči Mladočehi, krščanski socialisti, nemški nacionalci, Hrvata Perić in Spinčić, Slovenc Koblar, Malorus Romančuk, trentinski Italijan Salvadori. Manjšalo je mnogo poslancev iz teh skupin, tudi Mladočehov.

Proti temu predlogu glasovali so nemški levičarji, Poljaki, češki velikaši, členi nemške ljudske stranke, večina Malorusov, Italijani: dalmatinški Bonda, tržaški Luzzatto, trentinski Malfatti in Marini, ter Slovenci Klun, Robič in Višnikar.

Tudi iz teh odnosnih skupin manjšalo je pri-

lično poslancev. A sploh manjšalo je menda največ Slovencev in Hrvatov, bilo jih je, kakor se vidi, v vsem samo 6, in ti so bili razdeljeni v oba tabora.

Potem glasovalo se je o prehodu v specijalno debato o predlogu vlade, odnosno večine odseka za volilno preosnovu. Za to je glasovala velika večina zbornice, tudi navzoči hrvatski in slovenski poslanci. Proti bilo je samo nekaj Mladočehov in krščanskih socialistov.

Prešlo se je potem v razpravo čl. 1. temeljnega državnega zakona o zastopu v državnem zboru od 21. decembra 1867. št. 141. V tem §. se ustanavlja, da se ima voliti od sedaj naprej 353 poslancev, kakor i do sedaj, in k temu še da se ustanavlja peta kurija z 72 poslanci, namreč obči razred volilcev. Določa se tudi, koliko poslancev ima voliti vsaka dežela. S tem se spreminja temeljni državni zakon, a za vsako tako spremembo je potrebna dvetretjinska večina, a navzočih mora biti najmanj polovica vseh poslancev.

Razpravljalo se je o tem §. malo včeraj in danes vso sejo. Bilo je več predlogov. Poslanec Lewakowski je predlagal, naj se doda 200 novih poslancev. Glasovalo je za njegov predlog samo 21 poslancev. Poslu Romančuk je predlagal, naj se poveča število poslancev za 17, da bode neko pravičneje razdeljenje po deželah. Predlog je dobil 31 glasov. Poslu Rutowski, Poljak, predlagal je pomnoženje poslancev v Galiciji v razmerju se številom prebivalcev. Predlog je dobil 89 glasov. Poslu Steiner, Dunajčan, je predlagal večje število poslancev za Dolno Avstrijo; dobil 46 glasov. Poslu Klun je predlagal jednega poslancev več za Kranjsko. Vsi so priznavali opravičenost tega predloga, ali dobil je samo 99 glasov.

Tako so padli vsi ti predlogi, a bil je sprejet odsek, odnosno vladin predlog, da nova kurija bode volili 72 posljancev. Proti so glasovali antisemitje, nekaj Mladočehi, ter Slovenci in Hrvatje iz vseh treh taborov. Večina Mladočehov je glasovala za predlog odsekov, odnosno vladin.

Mene veseli najbolj, da so se Slovenci in Hrvatje iz vseh treh taborov, v kolikor jih je bilo, postopali zložno, in da so o vseh navedenih predlogih glasovali kakor jeden mož. Bog dal, da bi bil to dober „omen“ za bodočnost, in to čim skrajšajo!

Občinske volitve v Ljubljani. I. razred je volil gg. Vaso Petričiča in viteza Bleiweisa-Trsteniškega.

1. maj! „Delavski praznik“ je produrmi in vsakoletne demonstracije že mečejo svojo senco pred-se. A letos utegne priti do resnega spora med drž. oblastjo in vodji socialističke stranke. Socialistička stranka na Dunaju je namreč pozvala svoje somišljenike, da naj dne 1. majnika ne posijojo v sole svojih otrok. Vsled tega poziva je dež. šolski svet zauzal ravnateljstvom šol, strogo gledati na to, da ne bode trpel pouk dne 1. maja. Mimo tega poročajo z Dunaja, da se z onim pozivom bavi tudi državno pravdništvo ter da se uvede sodna preiskava proti onim členom vodstva socialističke stranke, ki so predlagali oni poziv.

Mi smo že večkrat naglašali, da ne vidimo nikjer prave koristi praznovanja 1. majnika, odterjanje otrok od pouka pa bi bilo že celo nezmiseln.

Nemški cesar obišče madjarsko milenijsko razstavo. Glasom z Dunaja došlih poročil pride cesar Viljem II. koncem avgusta meseca t. l. v Bellye na Ogerskem, da se udeleži kakor gost nadvojvode Friderika lava na jelene. Ob tej priliki obišče cesar Viljem milenijsko razstavo v Budimpešti. Ni pa še določeno, da-li pride nemški cesar v Budimpešto predno obišče nadvojvodo Friderika, ali pa še-le po končanem lov.

Iz Francoske. Sedaj, ko je odstopila obsvražljena mu vlasta, dovolil je francoski senat jednoglasno za Madagaskar potrebne kredite. Pariški listi zatrjajo, da po predvčerajšnjem sklepu poslanske komore se je še bolj poostro ilo nasprotstvo med senatom in zbornico.

Italija v Afriki. Glasom včeraj iz Rima došlih poročil je italijanska vlast nekoliko v zadrugi, kako naj proglaši obležno stanje glede abeinskega obrežja v Rdečem morju, koje obrežje je pod francoskim pokroviteljstvom. Kljub temu

pa zatrjujejo, da bo Italija vsekakor proglašiti omenjeno obležno stanje. Kaj porečete k temu. Francoska in pa Angleška, katera poslednja smatra samo sebe nekako gospodinjo ob Rdečem morju, o tem nas pouči dogodki po proglašenju obležnega stanja. Možno pa je tudi, da se Italija vendar še premisli ter da ne bode prezala v prava Francije ter izvila s tem novih homatij, od kajih izvestno ne bi imela niti najmanjše koristi.

Ista poročila potrjujejo vest, ki smo jo objavili v današnjem zjutranjem izdanju, da namreč general Baldissera pride tekom junija meseca v Rim, kjer se bude posvetoval z vladom o vojnem načrtu za nadaljevanje vojne proti Meneliku. Morda najde general Baldissera dober nasvet, kje naj vzame Italija onih 500 milijonov lir, potrebnih za nadaljevanje vojne, kajti za 100.000 mōž več ali manj, kakor že rečeno, Italija ne pride v zadrgo. Saj pravijo jednostavno: Če ni zadost naših, belih vojakov, poženemo pa črne v boj za "čast Italije".

Baldissera je javil v Rim, da je splošno položenje v Eritreji povsem nespremenjeno. Toži se, da živila za vojsko dohajajo tako počasno in ne-redno. Prijavil je tudi, da so dva poročnika in nekoliko vojakov padli v roke tigrinskemu vodji Agos Tafariju. (Iz tega bi se dalo sklepati, da so dobili Italijani pred Adigratom zopet kojo malo lekcijo, kajti Agos Tafari z drugimi ras oblega to utrdbo.)

V kratkem dospē iz Afrike v Italijo zopet veče število ranjenih in bolnikov.

Različne vesti.

Osebna vest. Apostolski vojni vikarji, škof dr. Koloman Belopotocky, dospel je včeraj na inšpeksijskem popotovanju z Reke v Trst.

Akademija "Tržaškega Sokola". V našem današnjem zjutranjem izdanju priobčili smo program telovadbeni akademiji, ki jo priredi naš "Tržaški Sokol" dne 3. maja v svoji telovadnici. Iz odbora "Sokolevga" smo izvedeli, da se delajo velike priprave v to, da letošnja akademija vspē častno in da nadkrili svojo prednico. Pridobljenega je mnogo prostora s tem, da se je navlašč za ta večer podrl veliki oder, a vsa dvorana bude odčena najlepše. Program ni le obširen, ampak tudi mnogovrstni. Občinstvo se uveri na letošnji akademiji, da naš "Sokol" resno vrši svojo nalogu. Opozarjamо soosebno na te-te točke: vaje s palicami, telovadba na oiodu, vaje telovadkinj na bradihah, vaje na obročih in nihajočem drogu, ter na veliko skupino, v koji nastopijo vsi telovadci in telovadkinje: od najstarejega "brata", pa do brhke telovadkinje in 5letnega sokoliča. V tej veliki skupini bude simbolizovana skri "Sokola", da nam iz nežnih otročičev vzrastejo krepki in — značajni možje, zdravi na duši in telesu! V zdravem telesu zdrava duša! — to je "Sokolovo" geslo. Za izpolnjevanje tega gesla se naše društvo ne plaši nobenega truda in nobenih denarnih žrtev; zato pa zaslubi tudi, da je vsestranski podpira naše občinstvo. — Ako pripomnimo še, da nam je zagotovil kapelnik Majcen, da stori vse mogoče, da godba zadovolji vsestranski, opravičili smo menda svoje uverjenje, da bode dne 3. maja, drugo nedeljo zvečer, natlačeno polna vsa telovadnica "Sokolova".

Kdor hoče prisostvovati krstu parnika "Budapest", ki bude, kakor že omenjeno, v ponedeljek dn̄e 27. t. m. ob 1/10. uri v ladijestavbenici pri sv. Roku, more uporabiti te-le paraike, ki odplovijo k sv. Roku na takoj mesto, kjer bude slehernemu udeležniku možno dobro videti vso slavnost Lloydov parnik "Arciduchessa Carlotta" odploviti točno ob 8. uri 45 min. od pomola S. Carlo. Cena 1 gld., otroci 50 nč. — Parnika "Isa" in "Bojana" odplovita točno ob 8. uri 45 min. od pomola S. Carlo. Cena 50 nč. — Parnik "Istria" odploviti točno ob 9. uri od obrežja "Sanit".

42 dnj! Usojamo se opozoriti slavno c. kr. poštno ravnateljstvo na sledenji, današnji kolikor toliko razviti poštni organizaciji naravnost v lice bijoci slučaj. Ni dolgo temu, odkar smo zabeležili slučaj, ki je nekako dokazal, da je iz Kopra v Trst 28 dnj daljša pot nego iz Trsta v Koper, danes pa beležimo dejstvo, da potrebuje pismo iz Pirana v Trst celo 42, t. j. dva in štiri deset dnj! Na tem pa ni morda kriva pomajkljiva poštna zveza med Trstom in Piranom,

ampak jedino le čudno zahtevanje c. kr. pošte, da pridi siromašen seljak, ki morda niti ne pričakuje pisma, (ker ta in oni pisma menda ne dobi svoj živi dan), da naj pride torej taka stranka sama na pošto po pismo, (ne da bi jo kdor o pozoril na to), liki veletržci v Trstu in sploh po večih mestih, ki imajo — svoje posebne predale na pošti ter pošljajo sleherni dan na pošto po svoja pisma. Od seljaka, bivajočega v okolici Pirana, pa se — vsaj po skromnem našem menenju — kaj tacega vendar zahtevati ne more. In vendar se je to dogodilo. Evo kako: Tukajšnji odvetnik g. dr. Miha Truden odposlal je dne 11. marca t. l. pismo neki stranki v Piran. Pismo je dospelo na Pošto v Piran dne 12. marca. Oboje je razvidno iz poštnih pečatov. Prošel je mesec dñij in še več, a ni bilo ne odgovora, ne pisma nazaj, kljubu temu, da je ime omenjenega odvetnika tiskano na omotu, torej bi bilo zelo lahko najti oddajatelja, aka ni bilo morda možno vročiti pisma naslovniku. In glej, dne 23. aprila vrnilo se je pismo srečno iz Pirana v Trst v roke odvetniku dr. Trudnu! Na ozadju omota stoji napisano: „Abita in campagna non presentavasi a ritirarla“, po naše: Stanuje na deželi, ni došel ponje. — Dotično pismo praznovalo je torej „veselo Velikonoč“ v Piranu in čudom se je čuditi, da niso čakali še par mesecev na to, da pride ponj naslovnik sam, ki niti ni znal o tem, da mu je pismo na pošti! Želeti bi bilo, da slavno c. k. poštno ravnateljstvo v Trstu, ki navadno rado ustrezne takim opravičenim željam, odpravi tudi take nedostatke. Pomisliti je, da utegne naslovnik trpeti veliko gmotne škode, aka ne dobi pravčasno pisma, kojega vsebina je za njega morda bistvene važnosti.

Grdo v podobi učitelja. 34letni Ljudevit Chiades iz Gorice služil je poslednja leta v različnih avstrijskih in inozemskih mestih kakor učitelj risanja na javnih šolah. Leta 1893. nastopil je tako službo na obrtno-nadaljevalni šoli v Piranu in svojej spremnosti imel se je zahvaliti, da je bil kmalu zatem imenovan voditeljem te šole. Svojo službo pa je zlorabil "vrli" učitelj s tem, da je tekom dveh let počenjal s svojimi učenci najstudišne grehe proti naravi in naravnosti. To počenjanje prislo je slednjič na dan, Chiadesa so takoj odstavili ter ga deli pod sodno preiskavo. Včeraj vršila se je proti tej grdoi razprava pred tukajšnjem sodiščem. Zajedno z "gospodom učiteljem" pa sta sedela na obožni klopi dve žrtvi pohotnosti njegove, 16letni Fran Piccoli in 17letni Ivan Piccoli, kajti iste dve žrtvi sti nadaljevali "na svojo roko" "nauke" učitelja — risanja in voditelja šole. Brata Piccoli sta priznala vse, česar ju je dolžila obtožba, baš tako njiju "učitelj" Chiades. Poslednji pa je skušal izgovarjati s tem, da njegovo "duševno stanje ni normalno". No, sodišče spoznalo je krivimi vse tri obtožence ter odsodilo "učitelja" Chiadesa na tri leta težke, poostrene ječe, Frana Piccolija na štiri mesece in njegovega brata Ivana Piccolija na tri mesece težke, poostrene ječe.

Listnica uredništva.

V današnjem zjutranjem izdanju objavili smo odgovor g. Vinka Dobrina na "Poslano" v "Narodu" radi "Kamniških pisem".

Razume se ob sebi, da smo bili moralno obvezani dati priliko svojemu dopisniku, da se opraviči kakor ve in zna, kajti to mora pripoznati vsakdo, da tudi pri najboljji volji in skrajni miroljubnosti ni mogel molčati na napad, kakorjen je bil oni "Več Kamničanov" v 89. štev. "Slovenskega Naroda".

Za vsebino tega "Odgovora" je sededa odgovoren g. dopisnik. Vendar pa bi tudi mi pripomnili radi par besed v dvojem pogledu.

V prvo je strašno zamero, ker je naš dopisnik v svojem XVI. "Pismu" opominjal, da se ob sedanjih razmerah na Kranjskem lahko zopet utrdi nemški vpliv. — Je-li se že res toli zatrebil s tem? Je-li smo na kranjskem res tako na trdnem? Dogodki govorijo! Tudi mi smo prišli v hudo zamero, ko smo pred kakim tremi ali štirimi leti priobčili članek "Gleite, kaj delate!", v katerem smo izrekali svojo rodoljubno bojazan, da valed domačega prepira utegnejmo priti čas, ko bodo v deželnem zboru kranjskem odločali — nemški glasovi. Takrat je bila strašna zamero in iz Ljubljane se nam je pisalo v zasebnem pismu, da "Edinost" piše — petrolejski! In danes? Dogodki govorijo! Svojedobni kompromisi konservativcev z nemškutariji, postopanje konservativcev o vprašanju uličnih napisov v Ljubljani, postopanje nekega konservativca v deželnem šolskem svetu Kranjskem, dosledno nemško posopevanje mestnega zastopa ljubljanskega z cesarskimi oblastnimi in najnovorej voliti v deželnem šolskem svetu in v deželnem odboru govorijo, žal, že preglasno, kako opravičeno je bila naša tedanja bojazen, govorijo nam, da so na Kranjskem res postaljako čistano blago — nemški glasovi. Ali je res čudo v očigled takim vzgledom, da je mnogokdo jel soditi pesimistički? Ali so opravičeni taki napadi, kakorjen je bil oni v 89. štev. "Slov. Naroda" na našega dopisnika, ki ni storil drugega, nego je s kamniškimi vzgledi (morda preokrito) podkrepil ono, kar mislijo o našem vseobčnem položenju. . . . mnogi, mnogi!

K drugi točki! "Več Kamničanov" graja tudi nas, ker sprejemamo dopise dotičnega dopisnika "uklju merodajnim opominom".

Odgovor na to očitanju je tako kočljiva stvar, ker moramo razobešati uredniške tajnosti, aka se hočemo opravičiti. Mi smo res dobili svojedobno iz Kamnika od odlič-

strani opomin, naj ne vsprejemamo več dopisov od našega tamošnjega dopisnika. Ker pa — kraj vsega spoštovanja do one strani, od koje nam je prišlo svarilo — nismo hoteli žaliti našega dopisnika z odkonitrijo njegovega sotrudništva, dokler se nismo prepričali o stvari, obrnili smo se za svet do moža, ki nam je poznan po svoji treznosti in po svojem rodoljubju in o katerem smo vedeli, da prav dobro pozna kamniške razmere in osebe, kakor jih mi sami seveda ne moremo poznati, in ta mož nam je odgovoril o našem dopisniku: "V svojem idejalnem naziranju morda prestrog toliko gladč na dolžnosti posamežnika do naroda kolikor človeka do človeka, nekoliko sovinist morda, sicer pa poštena duša skozi in skozi, in jake nadarjen človek".

Sedaj pa vprašamo: ali je bilo opravljeno očitanje? Več Kamničanov" na našo adreso? Ali smo grešili, da smo še nadalje vsprejemali dopisa svojega kamniškega dopisnika? Nismo, tem manj, ker lahko trdimo mirno vestjo, da naša "Kamniška pisma" so bila vsakdar pisana v dostojni obliki in se niso nikdar dotikal zasebnega življenja kogar - si bodi, torej tudi niso mogla nikogar žaliti na njega osebni časti. Javno delovanje in javne stvari so pa podvržene javni kritiki.

Toliko smo hoteli napisati v svojo obrambo. Sicer pa naj se še kdo drzne trdit, da mi Slovenci zaostajamo za drugimi "kulturnimi" narodi! Vsaj glede tona v polemikah smo res na višini — fin de siecle!

Zaključujem, nam je še zatrdiriti svojo moško besedo, da gosp. Alojz Benkovič ml. v nikaki zvezi z našimi "Kamniškimi pismi".

Najnovejše vesti.

Dunaj 25. Cesar je podelil ministrom bar. Glanzu in vitezu Guttenbergu naslov tajnega svedovalca.

Budimpešta 25. Danes zjutraj je bil dvoboje med ministrom bar. Fejervaryjem in posl. Bernathom. Ustrelila sta vsak po jedenkrat, ne da bi bil kdo koga ranil. Potem sta se borila sabljami, in pri tem dvoboju je dobil Bernath prilično hudo rano.

London 25. "Office Reuter" javlja iz Bulavja 22. t. m.: Danes predpoludne napadla je četa angleških vojakov (300 mōž) predstraže Matafelov, ki so se približale že do 1 kilometer mestu. Vnel se je hud boj, teda dasi se je bilo nadejati, da angleški vojaki preženejo predstraže, morali so se umakniti v mesto, da ne bi jih strila ogromna sila sovražnikov.

Trgovinske trgovavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.90—6.91 Pšenica za spomlad 1896 6.67 — do 6.70. Oves za spomlad 6.42—6.45 Rž za spomlad 6.57—6.59 Koruz za julij—avgust 4.14—4.15 — maj—" 1896 8.94—8.95

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.90—7.05 od 79 kil. f. 7—7.10, od 80 kil. f. 7.05—7.15 od 81.kil. f. 7.10—7.20, od 82 kil. for. — — — — — Ječmen 5.80 — — — — — prosto 6.15—6.50.

Pšenica: Trg bolje, omejene ponudbe pri ugodnem povpraševanju. Cene 5 nvd. dražje. Prodaja 30000 mt. st. Vreme: lep.

Praga. Nerednirani sladkor for. 16.20, oktober-december 14.90.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trs' s carino vred odpokljajec prečni f. 34—34.50 Concasse 36.—36.25 Cetvorni 37.25—37.50. V glavah (sodin) 38.75 Havrs, Kava Santos, gond. avorage za april 80.75, za avgust 79.75.

Hamburg. Santos gond. avorage za maj 66.75 za september 68.75 za decemb 59.75.

TRST. Kava: Trg neodločen, vendar bolj na mlačnem. Imamo tu 108.800 mt. st., med temi 36000 mt. st. Santos, 4500 m. st. Rio. —

Kar prihaja sedaj iz Brazilije, je vse tako nezadovoljive vrsti in sicer bolj sive barve in mnogo mešano črnim zrnjem. Dobre, zelene, izbrane vrste Santos pličujejo se zaradi tega rade po f. 96—98; ali skoro bode primanjkovalo istih.

Sladkor. Vedno dražji in da imamo danes tu cene izpod zahtev od strani tovarn, moramo to pripisati same veliki konkurenčiji in zalogam nakupljenim še po nizjih cenah. — Tovarne zahtevajo n. pr. za Concasse ZKZ f. 36.50—36.75, tu prodajo še po f. 36—36.25, za GZZ for. 34.50, tu še po f. 34%, za WZF f. 36.50, tu po f. 36—36.25, četvorni f. 38, tu po f. 37.75.

Popr. Jako mlačno, zaloga 18500 m. st. Singapore f. 29. Pernang f. 23.

Piment brez posla, zaloga 2000 m. st. Cena for. 30—31. —

Cim et mirno, zaloga 5300 m. st. po f. 41—42. —

Riž. Italijanski mlačen, ker primanjkuje živahnega spomladanskoga prometa. — Japan novi po f. 15.50—1.50.

Moulimeni novi po f. 12.50. Angleški novi ekstrima po f. 12.75, exstra po f. 11.50—11.75, prima po f. 10.25, secunda po f. 9.25.

Fizol vedno slabši! Koks prodal se je na veliko po f. 9.75, Bohinjec po f. 9.75, Beli po f. 9.50, Melani po f. 7.50.

Krompir malo bolje, cena f. 2.70—2.80. Novi iz Malte po f. 9.

Cebula nova po f. 3.50. Česen novi po f. 5.50.

Ječmen jako mlačno, cene so pale za 1/4—1/2 f.

Moka mlačna, imamo od mlina Ofen Pester (Via della Pesa št. 4) slednje cene:

N. 0 gld. 12.60,	N. 1 gld. 12.10,	N. 2 gld. 11.80,
N. 3 " 11—,	N. 4 " 10.30,	N. 5 " 9.60,
N. 6 " 9.30,	N. 7 " 8.80,	N. 8 " 5.65,

Otrobi. Navadni jako stalni, rastodi. Iz mlina Economo po f. 4.85—4.50. Drobeni otrobi pa mlačni. Levantinsko blago f. 3.70—3.90.

